

som Rigsadvokatens arbejdsgruppe måtte komme med. For hvis der skal være en accept af et dna-register, hvor man opererer med profilen, og hvor det kun er tal, der danner baggrund for den viden, som politiet har, og den viden, som kan anvendes, så tror jeg, det er meget, meget vigtigt, at man ikke har en risiko for, at politiet kan gå bagom ind i selve baggrundsmaterialet og måske undersøge de pågældendes gener eller andet.

Der er jo forskellige forskere i USA, der undertiden påstår, at hvis man er kriminel, så er det, fordi man har et bestemt gen. Og hvis det var, at man kunne komme i den måske noget besynderlige situation, at der var et flertal i et forskningsråd, der kunne pege på, at en sådan undersøgelse skulle foretages, så kunne jeg godt forestille mig, at den generelle accept af et dna-register fuldstændig ville forsvinde. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi i udvalget overvejer det.

Kl. 11.20

Et andet punkt, som jeg også synes, vi skal overveje, er Datatilsynets påpegnings af den overophobning af data, der kommer, i og med at man fjerner sletningsreglerne. Jeg tror også, at vi skal tage den type af indvendinger mod det her lovforslag alvorligt.

Så har det undret mig, at man i lovforslagets bemærkninger ikke er inde på den der gruppevækkende situation, vi jo havde i Odense, hvor man efterforskede en drabssag – og man har stadig væk ikke fundet den pågældende drabsmand. I den forbindelse kom der noget snavs ind i laboratorieprøverne på Retsmedicinsk Klinik med den konsekvens, at man overvejede at rejse en sigtelse mod en mand for det pågældende drab. Denne mand var gud ske tak og lov for ham placeret i en arrest i Silkeborg eller også var det Viborg, så heldigvis havde han et for at sige det mildt mur- og nagelfast bevis på, at han ikke kunne have været i Odense.

Men den type af efterforskningsproblemer synes jeg altså virkelig også at vi skal overveje nøje. Hvordan kan vi sikre, at man ikke kommer til at stå i en situation, hvor en person ikke kan dokumentere, hvor han har været henne, men hvor der ikke desto mindre på grund af snavs i efterforskningsregisterets sporhalløj så er kommet en dokumentation ind for, at en mand har været et bestemt sted, hvor han ikke har været?

Den type af forskrækkelse vil vi meget gerne have os frabedt, og vi skal i hvert fald have det nøje undersøgt under lovforslagets behandling.

Elisabeth Arnold (RV):

Det her drejer sig altså om revision af loven fra 1999 om det centrale dna-register, og Det Radikale Venstre var med i vedtagelsen af loven om det centrale dna-register, som nu har fungeret i nogle år.

Det har vist sig overordentlig nyttigt – det havde vi også ventet – men det har faktisk overstegte de forventninger, som mange havde stillet til det, fordi man ud over at opklare de alvorlige forbrydelser, hvor der bliver fundet dna-spor, også bliver opklaret en hel del mere banale forbrydelser, f.eks. indbrud, hvor selv meget små efterladenskaber i forbindelse med forbrydelsen kan give anledning til vældig gode spor, som kan anvendes i forbrydelsesopklaringen.

Derfor har det nu udviklet sig sådan, at registeret er et vældig godt hjælpemiddel i al politiets opklaringsarbejde vedrørende forbrydelser. Og det har vi selvfølgelig ikke noget ønske om at spænde ben for, tværtimod, vi vil gerne udnytte den mulighed, der er, for at højne opklaringsprocenterne for politiet.

Men der er et par problemer i forbindelse med forslaget her. For det første vil jeg gerne bekræfte den historie, fru Anne Bastrup netop har fortalt, om den person, som på et fejlagtigt grundlag blev overvejet sigtet, hvor personen jo faktisk havde et fuldstændig vandtæt alibi for, at vedkommende simpelt hen ikke kunne have været på gerningsstedet på gerningstidspunktet. Det var fuldstændig umuligt.

Det er altså et meget sikkert instrument, men det er ikke ufejlbarligt. Det er mennesker, der udfører analyserne, det er mennesker, der skal opbevare prøverne, det er mennesker, der skal udtage prøverne. Overallt, hvor der er mennesker involveret, kan der teoretisk set ske fejl, så vi må heller ikke forfalde til at tro, at blot man har en dna-test, så er alt simpelt hen klaret. Almindeligt politiarbejde skal også bruges.

Regeringen ønsker nu at udvide den personkreds, der kan komme i registeret, idet straffesammenhængen fremover skal være den samme som for optagelse af fingeraftryk, nemlig 1 år og 6 måneder. Det har vi ikke noget imod at tilslutte os. Men så foreslår regeringen også, at alle dna-profiler i registeret skal forblive der, indtil personen er fyldt 80 år.

Der er to ting, vi ikke forstår her: For det første forstår vi ikke, at man ophæver slettereglerne, som de var for det oprindelige register. Vi var i sin tid meget bekymrede for, at man skulle opbevare dna-profiler af personer, som ikke